

Yok Oluş

– Şiirle.ŞAİRİ · 30 Eylül 2014

YOK OLUŞ

Yâr sen benden gidince yer söküldü yerinden
Yelkovan pusu kurmuş zamandan an düşüyor.
Kalbimse parça parça, hançer girdi derinden
Vuslatla seni ansam dilden aman düşüyor.

Ay usulca gecenin saçlarını tarardı
Şafaksız sabahlara gün doğmadan karardı
Bir hazan hikayesi; yapraklarda sarardı
Rüzgar darbeleriyle ne de yaman düşüyor...

Anlatsam anlatamam, anlatırsam kınarlar
Gidişinin ardından kurudu tüm pınarlar
Yok oldu bütün kuşlar, o asırlık çınarlar
Yolu izi kaybettim cana derman düşüyor!

Sebebi yok oluşum; har kapıma dayandı
Yandı bütün kainat ne var ne yoksa yandı
Mutluluk düşlerinden gözlerim de uyandı
Savurdu tüm külleri köze ferman düşüyor.

Şimdi sana desem ki; "Gözyaşlarıma dokun"
"Sebebsiz ayrılığa söyle hangimiz yakın? "
Aldırma bu halime! Eski tavrını takın!
Bu günde canevinden bana volkan düşüyor

Dört duvarın ardı yok siyahlar içindeyim
Sefan olsun sevgilim, günahlar içindeyim
Pişmanlığım faydasız eyvahlar içindeyim
Kalemim hıçkırırken sayfaya kan düşüyor.

ELİF KESKİN KARABULUT.../ ŞİİRLERİN ŞAİRİ...
KAYIP DÜŞLER../ 2004